

Alltså, de här ansvarslösa rackarna ...

Ja, det är lite som att smaka på sin egen medicin, eller vad säger du? Men när vi tar på oss chefsrollen är vi inte längre en i gänget. Du är, trots att du kanske jobbat i firman i tjugo år innan du blev chef, fortfarande deras chef. Du är tvungen att hantera de här individerna som helst vill göra som de alltid har gjort.

Tillsammans är ni kanske den mest sammansvetsade gruppen på den här sidan om Paris, men det har också sina utmaningar.

Var medveten om att dina gröna kompisar tenderar att gömma sig bland de gula och de blå. Du behöver helt enkelt påminna dig om att se alla individer på samma gång, även de som gärna kör lite under radarn.

Ibland kan du behöva ta hjälp av någon utomstående, kanske din egen chef för lite inspiration. Varför inte prata med någon som är gulröd till exempel? Då kan du få visst komplement till din djupa förståelse för dina gröna medarbetare.

DINA BLÅ MEDARBETARE ...

MATCHNING: BRA

I själva verket är det här inga konstigheter. Både du och ditt blå team är introverta, vilket gör att ni känner igen varandra i den typ av energi som introverta så väl behöver. Du tycker om att ta det lugnt, de blå medarbetarna uppskattar också ett lägre tempo. Du vill ha tid för dig själv, du behöver få möjlighet att befinna dig i ditt eget huvud emellanåt – precis som de. Det innebär kort och gott att du kommer att låta var och en arbeta ganska fritt i sin egen takt. Och de blå gillar att du inte hänger över deras axel och lägger dig i vad de gör eller inte gör. Och att du låter bli att prata så förbaskat. De har utvärderat dig fullt ut, och vet att du i likhet med den gula chefen i nästa korridor är en riktig känslo-junkie. De ger dig inga pluspoäng för det, men de uppskattar att du hålla det mesta för dig själv.

Du pratar lite diskret, du jagar dem inte. Mycket bra. Fortsätt så. Fortsätt att låta dina blå medarbetare/kompisar ta den tid de behöver för att kunna överväga allting riktigt ordentligt.

Å ANDRA SIDAN ...

... så är de faktiskt inte dina bästisar. Inte ens på låtsas. Den fantasin får du släppa nu. Återigen, det finns en rad fallgropar när vi pratar om blå medarbetare. Det vore enkelt för dig att missta dem för gröna. Ett omfattande missgrepp. Även om de är lugna, behärskade och huvudsakligen tiger sig igenom även jobbiga dagar, så är de *inte* gröna. De är raka motsatsen till relationsorienterade. Jag är helt på det klara med risken att jag upprepar mig, men de är plågsamt likgiltiga för dig som enskild varelse. Du är en ruta i organisationsschemat. Av någon anledning har just du fått ett formellt mandat, även om det kan förundra dem. Du är en överordnad. En funktion. Och samtidigt är du en mjukis, en lätt velouranstruken "chef" vars roll de visserligen intellektuellt förstår, men de ser dig knappast som någon stark ledare. Till det har du alldeles för dålig koll.

Om det är ett problem på just din arbetsplats har jag förstås ingen aning om, men det är lätt att trilla i en viss fälla här. Eftersom det utifrån sett är lätt att missta blått för grönt så finns en uppenbar risk att du blir familjär med fel person. Att du tolkar tystnaden som aktivt lyssnande. Det kan visa sig vara ett gruvligt misstag. Det som egentligen pågår under ytan, medan du i all förtrolighet lägger ut texten om det faktum att du strängt taget inte ville ha det här chefsjobbet, är en vildsint tankeverksamhet som går ut på att analysera exakt hur omfattande problemet med den ofrivillige chefen egentligen är. Och riskanalytikern i den blå vaknar till liv och börjar bedöma det potentiella hot detta utgör för leveranssäkerheten.

Jag får påminna om att blå individer inte intresserar sig för dina känslor, upplevelser, din oro eller din stress. De vill veta: Har du koll på de detaljer som kommer att göra jobbet perfekt? Jag är ledsen, tyvärr har du inte det. Din tendens att uttrycka dig lite luddigt hjälper verkligen inte till här. Du är för oprecis, för otydlig och alldeles för generell. Och det fungerar inte med de blå.

De där analfixerade paragrafryttarna, de där detaljfascisterna, de usla, känslodöda ...

Jag vet. Men vi kan fixa det här tillsammans. Titta här: Det du behöver göra är att fortsätta att behålla ditt lugn. Ändra inte tempot i det du gör. Du har ett perfekt tempo för det här jobbet. De blå är ännu långsammare än vad du är, så att du ligger ett par snäpp upp på skalan över allmän otålig het är egentligen bara bra.

Men för guds skull: sluta genast försöka upprätthålla en intim och personlig relation med det här gänget. Du har fattat budskapet: Stryk alla känslor ur registret. Ditt uppdrag är inte att förmänskliga ditt blå team. Ditt uppdrag är att se till att de gör sitt jobb med tillräckligt hög kvalitet och framförallt – att de håller sina deadlines. Det åstadkommer du genom att ytterst strikt endast prata jobb. Genom att filtrera bort precis allt som inte står på agendan. Du får helt enkelt anförtro dig på annat håll. Du förvirrar bara de blå om du berättar om din sjuka pappa, eller om din hunds loppor, eller om din ovilja att ringa det där jobbiga samtalet till *din* chef. De grejorna bör du ta med någon som inte ens jobbar på samma ställe. OK?

När du gör så här infinner sig ordningen lite i taget. Det blå teamet ändrar sakta men säkert sin syn på dig och förtroendet för dig ökar igen. Goda nyheter, eftersom det här gänget bara lyssnar på dem som de känner tillit till. Låt dem jobba ifred, och begär in alla vederbörliga rapporter. Hittar du ett fel i dessa – gå till avsnittet om feedback till blå personer. Lycka till.